

**SHORT
COMMUNICATION**

የትምህርትን ጥራት ለማረጋገጥ መከፈል የሚገባው ዋጋ ምን ያህል ይሆን? በእርግጥ ፈቃደኞች ነን የቱንም ያህል ዉድ ዋጋ ለመክፈል?

አካለ ወልድ እሸቴ *

መግቢያ

ለዚህች አነስተኛ ጽሑፍ ያነሳሳኝ በዋናነት በቅርብ ለመንግስት ባለስልጣኖች ለዩኒቨርሲቲ ማህበረሰብ ና ለአንደኛና ሁለተኛ ደረጃ መምህራን ለውይይትና ማሻሻያ ሃሳብ ለማሰባሰብ የቀረበው የትምህርት ፍጥረት ካርታ ጥናት ላይ ከትምህርት ጥራት አንፃር የተወሰኑ ሃሳቦችን በመሰንዘር ሌሎች ከእኔ የተሻለ ልምድና እውቀት ያላቸው ሰዎችን ወደማህበራዊ ውይይት እና ፅብረቃ እንዲመጡ ለማነሳሳት ነው። ፈረንጆች «ብረቱን መምታት ገና ሞቆ ሳለ ነው» እንደሚሉት ይህ መሠረታዊ የሆነ ጥናት ወደ ተግባር ከመለወጡ በፊት መሻሻል የሚገባውን ነገር መጠቆሙ የዜግነት ሃላፊነት እንጂ እንደቀድሞ ጊዜያት ገንቢ አስተያየቶችና ትችቶች እንደተቃዋሚነትና ጠላትነት ተደርገው እንደማይታዩ ተስፋ አደርጋለሁ። ምንአልባትም በሂደት እየጎለበተ በሚሄደው የጊዜው “የመደመር እሳቤ” ውስጥ በአንድ በኩል ጭፍን የሆኑና የኃላፊነት ስሜት የጎደላቸው ትችቶች በሌላው በኩል ደግሞ ማንኛውንም ትችትና ገንቢ አስተያየት መቀበል ሽንፈት/ የበታችነት አድርጎ በመውሰድ የሚፈጠር የጠላትነት ጎራ ከሚቀነሱት ጉዳዮች አብይ ዝርዝር ውስጥ እንዲካተቱልኝ እጠይቃለሁ።

ለዚህች ጽሑፍ የወሰድኩት አርዕስት ከ1960ቹ ጀምሮ እስከ አሁን ኢትዮጵያ ድረስ በተደጋጋሚ ነገርግን ለውድቀት ከዳረገን የትምህርት እርምጃ እሳቤ በተለየ መልኩ አዲስ የ ሆነ እይታና ተግባራዊ የሆኑ መሠረታዊ የለውጥ አቅጣጫዎችን በትንሹም ቢሆን ለመፈንጠቅ ነው። ፡ አቀራረቤ በተቻለኝ መጠን አንኳር አንኳር የሆኑትን ሃሳቦች በማንሳት አንባቢው በነዚህ እርዳታነት ከህይወቱ ልምዱ ጋር በማዛመድ የግል-ፅብረቃ እንዲያደርግና እንዲሳተፍ ተግባራዊ የሆኑ ጉዳዮችን ከመጠቆም ባለፈ በዝርዝር አላስቀመጥኳቸውም። ከዚህም በተጨማሪ ከፅሑፉ አርዕስት አንፃር የጠቀስኩት አዲስ የሆነ እይታ በንድፍ ሃሳብ (theory) አንፃር ከዚህ በፊትም ይሁን በአሁኑ ፍጥረት ካርታ ከተለመደው ኢኮኖሚያዊና አስተዳደራዊ (management) አስተሳሰቦች (rationality) በተለየ መልኩ ለትምህርት ጥራት ሲባል ሊከፈል የሚገባ ዋጋ እንዳለ ይጠቁማል።

እንደ ስርዓተ-ትምህርት ቲዎሪስቶች አባባል የትምህርትና ስርዓተ-ትምህርት ጥናቶች (ፍጥረት-ካርታንም ጨምሮ) ታሪክ-አልባ (ahistorical) ናቸው ብለው ይተቻሉ (Shubert 2008)። ይህ ፅሁፍ በመጀመሪያ እስከአሁን በአገራችን በአግባቡ ያልተጠየቀውን የትምህርት ፍልስፍና (አስተሳሰብ) ለመረዳት ይረዳን ዘንድ ጅምራዊን/ ታሪካዊውን ዳራ በመዳሰስ በሂደት ድብቅ የተደረገውን የትምህርት ፍልስፍና እና ማህበራዊ አላማውን (ማለትም የት አገር፤ በምን ሁኔታ፤ ለምን አላማና የማንን ፍላጎት/ interest ለማርካት መፈጠሩን) በገሀድ ያወጣል።

* ፒ ኤች ዲ፣ ተባባሪ ፕሮፌሰር፣ ትምህርትና ስነ-ባህሪ ጥናት ኮሌጁ፣ አዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ

በመቀጠልም በቴክኒካል ራሽናሊቲ አማካኝነት የተፈጠረው በአስተሳሰብና ድርጊት/ ተግባር መካከል መለያየትና የአሁኑን ህብረተሰብ ፍጹምነት ሳይጠየቅ የሚደረግ የትምህርት ማሻሻያ ለምን በተደጋጋሚ ለውድቀት እንደዳረገን ያስረዳል። በመጨረሻም የአገራችን ትምህርት ጥራትና አግባብነት ዋናው ችግር መዋቅራዊ መሆኑን በማሳየት የመፍትሄ አቅጣጫውም በአስተሳሰብና ድርጊት መሃከል ሁለትዮሽ የሆነ ግንኙነት በመመስረት ለት/ ቤቶችና ለመምህራን ትኩረት በሚሰጥ የትምህርት አስተሳሰብን ያራምዳል።

ማህበራዊ ውጤታማነት (Social Efficiency) እና የሳይንሳዊ አመራር እንቅስቃሴዎች (Scientific Management movements): የ20ኛው ምእተ አመት መጀመሪያ ትምህርታዊ ርዕዮቶች (Ideologies)

ከ1950ዎቹ ከጀመረው የአሜሪካ-ኢትዮጵያ ፖይንት 4 ስምምነት ወዲህ ላለፉት 70 ለሚሆኑ አመታት የኢትዮጵያን ትምህርት የመራው የትምህርት አስተሳሰብ በ20ኛው ምዕተአመት መጀመሪያ በአሜሪካን ሃገር በጊዜው ለተከሰተው ማህበራዊ ችግር ምላሽ ይሆን ዘንድ የተፈጠረ ነው። በጊዜው የነበረውን ማህበራዊ ችግር እንደ ኮርን ብሌዝ (1990) የተባሉት ምሁር አገላለፅ ፍልሰት ከገጠር ወደ ከተማ እና ከሌሎች ሃገሮች በብዛት መከሰቱ፤ የተማሪው ቁጥርና ብዝሃነት መጨመር፤ በጊዜው የነበረው የተለምዶ /traditional ትምህርት በብቃት ተማሪዎችን ለስራ ዝግጁ አለማድረጉ፤ በአጠቃላይ የእውቀት መብዛትና የጋራ የሆነ መግባባት (consensus) መጥፋት ወዘተ እንደሆነ ትገልጻለች። ይህ ከ1780ዎቹ ጀምሮ <melting pot> በሚል ስነቃል ሲታወቅ ከ1908 ጀምሮ ግን በብዛት ጥቅም ላይ ሲውል፤ ከታሪክ አንፃር ግን የተለያዩ ባህልና ቋንቋ ያላቸውን ማህበረሰቦች ወደ አንድ ባህልና ቋንቋ ህብረተሰብ የመለወጥ ሂደት (assimilation) እንደሆነ ተደርጎ ይወሰዳል። ይህ ጉዳይ የአዲስ አበባ ዩኒቨርሲቲ መምህራን ከጠ/ሚ መለስ ዜናዊ ጋር በ2001 (እ.ኤ.አ) ባደረጉት ውይይት ላይ በአሉታዊ ጉኑ ተነስቶ የንጉሱና የደርጉ ዘመን አሰራር እንጂ የአሁኑ የብሄር <ዲሞክራሲ> እሳቤ እንደማይወክል ተደርጎ ተወስዶ ነበር።

በዘመኑ የበላይነት በነበረው ቁጥጥር ላይ ያተኮረ ማህበራዊ ሳይንስ እሳቤ መሠረት በጊዜው ቅርጽ መያዝ የጀመረውን የሞኖፖሊ ካፒታሊዝም ማህበራዊ አደረጃጀት ትክክለኛነትና በውስጡም ባሉት አባሎቹ (ትምህርትንም ጨምሮ) የሚፈጠሩትን ችግሮች ለማረም ዘገምተኛ በሆነ ጥገናዊ ለውጥ እንጂ አብዮታዊ በሆነ ስር-ነቀል ለውጥን የሚቃወም ነበር። ይህ እሳቤ ማህበራዊ ውጤታማነት (Social Efficiency) በመባል ሲታወቅ ለማህበራዊ ችግሩ/ሮቹ በዋናነት አባሎ/ሎቹን ተጠያቂ ሲያደርግ ይህንንም በማሻሻያ/ reform አማካኝነት ይስተካከላል ብሎ ያምናል። ይህ ወቅት ትላልቅ ኩባንያዎች የአገሪቱን ሀብት ጠቅልለው መያዝ እና ወደደቡብ አሜሪካ፤ አዉሮፓና አፍሪካ መንሰራፋት የጀመሩበት ጊዜ ነበር።

በመሆኑም ባህርማዶ በሚያጋጥማቸው ጉዳይና በአገር ውስጥ በካፒታልና ጉልበት መካከል በተፈጠረው አለመግባባትና ተከታታይ አመፅን በአግባቡ ከመዳኘት አንፃር አዲስ የሆነ የመንግስት እሳቤ እንዲፈጠር አስችሏል። እንደ ኮርፖሬት ሊበራልስ (corporate liberals) አባባል ከዚህ በፊት ከነበረው መንግስት ገበያውን ለነፃ ገበያውና ለኢኮኖሚው ተዋናዮች ይተው

(Lassies-faire) ከሚለው አቋም ይልቅ የተወሰነ ጣልቃገብነት ሊኖረው ይገባል ይላሉ። ነገር ግን የዚህን ጣልቃ ገብነት ባህሪይ በተጨማሪም ሲያስረዱ በሞኖፖሊ ካፒታሊዝም ማዕቀፍ ውስጥ ብቻ የሚፈጸም እንደሆነ በጥብቅ ያሳስባሉ።

በዚህ ጊዜ ሞያዊነትን (professionlization) የተጎናፀፉት የትምህርት አስተዳደር፤ መምህርነትና ስርዓተ-ትምህርት ውስጥ እነዚህ ትምህርታዊ ርዕዮቶች በግልፅ ይታያሉ። ለምሳሌ ስርዓተ-ትምህርት በአብዛኛው እነዚህን አስተሳሰቦችን እንደቀናጠና መቀበሉን እንደ ነባቢነት እና ካርተር የተባሉት የሙያው መስራች በሆኑት ስራዎች ውስጥ ተንግብረውታል። በጊዜው የአሜሪካ እንደስትሪቦር በእጅጉ ውጤታማ መሆን እንደባሉት አባባል የትምህርትና ስርዓተ ትምህርት ዘርፎች አሁን ካለባቸው ችግር ተለቀው ትርጉም ያለው አስተዋፅኦ ማድረግ የሚችሉት ኢንደስትሪውን የለወጠው የማኔጅመንት (Tyler Management) አሰራር በመቀበል የትምህርትን ብክነትን (Efficiency) መቀነስ ከቻሉ ብቻ እንደሆነ ይገልጻል። Dictionary.com <efficient> የሚለውን ቃል ሲያብራራ “ውጤታማ-በተለይም የስርዓት ወይም ማሽን- ከፍተኛውን ምርታማነት በትንሽ ጥረት ወይም በከፊል ወጪዎች ማግኘት” ይላል። ይህ የቢዝነስ ቋንቋ ወጪ-ቅነሳ ላይ የተኮረ ኢኮኖሚያዊ አስተሳሰብ ት/ ቤቶችን በተጨማሪም ልክ እንደ <ትናንሽ ፋብሪካዎች> መወሰዱን እናያለን።

Bobbitt (የስርዓተ ትምህርት ቲዎሪ አባትና የነዚህ ርዕዮቶች ዋና አቀንቃኝ) የስርዓተ ትምህርት አስተሳሰብ (theory) ከትምህርት አስተሳሰብ (theory) ጋር ያለውን ግንኙነት ሲያስረዳ <ከህብረተሰቡ ፍላጎት የሚመነጭ እነዚህም ዝርዝር በሆኑ ግቦች (Objectives) እንደሚገለፁና ተማሪው (ግለሰቡ) የሚማረውን ይዘት እንደሚወስኑ ወዘተ ያስረዳል (1918/ 1922) ። Bobbitt በተለይ ስለትምህርት አላማ ሲያስረዳ <ግለሰቦችን በህብረተሰቡ ውስጥ ላላቸው የተለያዩ ቦታቸው/ሚናዎች ማዘጋጀት> እንደሆነ ይገልጻል (ይህ ሃሳብ በስርዓተ ትምህርት ማዕቀፍ (MoE 2010) ውስጥም በማወቅ ይሁን በስህተት በተመሳሳይ ሁኔታ ተገልጿል)።

ይህን የBobbitt የትምህርት አላማ በሁለት ዝርዝር ቁም ነገሮች መግለፅ ይቻላል። የመጀመሪያው በግልፅ ቋንቋ የተገለፀው <ትምህርትን እንደማዘጋጃ> (preparation) መወሰዱ (በጊዜው የነበረውን የካፒታሊስት ህብረተሰብ እንደሚሞከሩ /norm በመወሰዱ ምክንያት ለወዘተደሩና ለባለሃብቱ ልጆች በማህበረሰቡ ውስጥ ለሚኖራቸው የተለያዩ ሚና የሚያዘጋጅ መሆኑ)፤ ሁለተኛው ደግሞ ከላይ እንደተገለፀው ትምህርት በግለሰብ ሳይሆን በህብረተሰቡ ፍላጎት ላይ የሚመሰረት (አሁን በማህበረሰቡ ውስጥ ያሉትን ልዩነቶች እውቅና የሚሰጥና ግለሰቦችን በማህበረሰቡ ቀድሞ ለተወሰነላቸው ሚና ለማድረስ የማህበራዊ ቁጥጥርን አስፈላጊነት ላይ የተኮረ ፍልስፍና) መሆኑን ነው። ከዚህ ቀጥሎ <ርዕዮተኛነት፣ትርክት፣እውቀት እና ስርአተ-ትምህርት> ሳይንስ እንደሚለው ፍላጎት-አልባ /disinterested ሳይሆኑ እነዚህን የሚያራምዱ ቡድን/ ግለሰብ ፍላጎት ማንግባረቁያ መሆናቸውን እነዚህ ርዕዮቶች በተጨማሪም በትምህርቱ ዘርፍ ውስጥ ያመጡትን አደረጃጀት፤ ተግባርና ራሺናሊቲ መመርመር የግድ ይላል።

በጊዜው የነበረውን ማህበራዊ ሳይንስ አስተሳሰብ ተፅዕኖ (የሞኖፖሊ ካፒታሊዝም ማህበራዊ አደረጃጀት ትክክለኛነትና የመንግስት ኢኮኖሚያዊ እንጂ ዲሞክራሲያዊ ያልሆነ ውስን ሚና) የምናየው ይህ ሰው የአሁኑን ህብረተሰብ ፍፁምነት አለመጠየቁ እና ትምህርትንም እንደማዘጋጀ መውሰዱ በዋናነት (በብቸኝነት) ይህን ኢፍትህዊ የሆነውን ህብረተሰብ እንደገና መፍጠሪያ (reproduce) ተደርጎ እንደተወሰደ እና ያለን። በተጨማሪ የማናጅመንት አስተሳሰብ በእንደስትሪው ውስጥ እንደፈጠረው አደረጃጀት (ማለትም መሠረታዊ ውሳኔዎችን <ፖሊሲ> በማጠቃለያ ሲወሰኑ የፋብሪካው ሰራተኞች ግን በጉልበት ስራው ላይ ብቻ እንዲወሰኑ በማድረግ የካፒታሊስትና የሠራተኞች መደብን) እንደፈጠረ ሁሉ በትምህርት አስተዳደርና በመምህራን መካከል ተመሳሳይ የሆነ ልዩነትና ቁልቁለታዊ የሆነ ግንኙነት (hierarchical relation) ፈጥራል።

ይህ ኢንደስትሪውን የለወጠው አስራር ቀድሞ አእምሮአዊ የነበረውን ሥራ ወደ ተራ ድግግሞሽ (routines) የተሞላበት አሰልፎ የጉልበት ሥራ መቀየር፤ የሠራተኛው የስራና የኑሮ ሁኔታዎች እየጎሰቆለ መምጣቱ፤ ተከታታይ የሠራተኛ አመፅ፤ እንዲሁም ከጥራት ይልቅ ቁጥር ላይ ያተኮረ ውጤት (product) ወዘተ ማስከተሉና እነዚህም ሁሉ አሁን በትምህርቱ ዘርፍ ውስጥ በስፋት መታየታቸው የኢኮኖሚ አስተሳሰብና የፋብሪካ ሞዴል ያመጣው መሆኑን እና ያለን። የትምህርቱ እሳቤ ዲሞክራሲያን ያገለገለ በመሆኑ እስከ አሁን የተሻለ ፍትሃዊና እኩልነት የነገሰበት አገር መገንባት አለመቻላችንን የሚያስረዳን (በተለይ ከ27 አመት የወሸት ዲሞክራሲ በኋላ አሁን ያለችውን ኢትዮጵያ ስንታዘብ) እነዚህ ባዶ ተስፋ እንጂ በተጨማሪም በኢኮኖሚያዊ እሳቤ ውስጥ ሊረጋገጡ የማይችሉ እሴቶች መሆናቸው ነው።

ይህ አስተሳሰብ ቴክኒካል ራሽናሊቲ (technical rationality) በመባል ሲታወቅ በትምህርቱ ዘርፍም ብዙዎች እንደሚሉት በአስተሳሰብና በድርጊት (theory and practice) መሀከል መለያየትን ፈጥሯል (Apple 1886/ 2004)። ስለዚህም መሠረታዊ የሆኑትን የፖሊሲ፤ ፕሮግራም ወዘተ በማጠቃለያ [በመንግስት/ ትምህርት ሚኒስቴር] ሲወሰኑ ትግበራው ግን በት/ቤቶች እንዲካሄዱ በማድረግ በዚህ ኢኮኖሚያዊ (ኢ-ዲሞክራሲያዊ) እሳቤ የተዋቀረው ሰንሰለታዊ ግንኙነትና ተጠያቂነት (hierarchical relationships and accountability) በት/ ቤት ውስጥ በተጨማሪም የበላይ አካልን ውሳኔ ለማስፈፀም እንጂ ለመማር-ማስተማር የሚሆን ምቹ የሆነ ሁኔታ አልፈጠረም። ይህን የጋራ መግባባት ሲጠፋ የህብረተሰቡን ፍላጎት በግለሰብ ላይ ለመጫን አስፈላጊ ሆነው የሚታሰቡትን የቁጥጥር እሳቤዎች ልክ እንደመንፈሳዊ ቀኖና በአግባቡ አለመጠየቃቸው ሌሎች አገሮች እያጨዱት ያለውን የትምህርት ውጤት ለማግኘት አልቻልንም።

በትምህርቱ ዘርፍ ውስጥ ከ1999-2001 ዓ.ም ሲካሄድ የነበረው መሠረታዊ የስራ ሂደት ለውጥ (በእንግሊዝኛው Business Process Reengineering or BPR) የቴክኒካል ራሽናሊቲ የልጅ ልጅ ሲሆን (በ1950ዎቹ ሶሻል ሲስተም ቲዎሪን እናገኛለን) አሁንም ዲሞክራሲን ያገለገለ አሰራር

በተጨማሪም ሊያሳካ የማይችለውን ባዶ ተስፋ ይመግባል። ትምህርት ሚኒስትር (2001ዓ.ም፡ 3) <የጥናቱን አጠቃላይ ፍልስፍና ወይም የጥናቱ ራዕይ> በሚል ሲጠቅስ <የትምህርትና ሥልጠና ሥርዓቱ ለሀገሪቱ ልማት አስተዋጽኦ በሚያደርግ፤ የትምህርት ብክነትን በሚያስወግድ፤ በብቃት የተማረና በዓለምአቀፍ ደረጃ ተወዳዳሪ የሆነ ዜጋ ሊያፈራ በሚችልና ጥራቱን በጠበቀ መልኩ የሚካሄድበትን የአሠራር ሥርዓት መዘርጋት ነው> ይላል።

ብዙውን ጊዜ ኢኮኖሚያዊ/ማናጀሪያል የሆነው አሰራር ከሚተችበት ሰንሰለታዊ ግንኙነት፤ የቁጥጥር ባህልና ቀላል/ ቀጥተኛ የሆነ (simplistic/ linear) አካሄድ፤ እንደ Fullan and Beyer (1988) አባባል “ከቁምነገሩ (Substance) ይልቅ ብክነት-አልባነት (Efficiency) ላይ ለተመሰረተ ቀደም-ተከተል (Procedures) ትኩረት መስጠቱ” አሁን ላለንበት ሁኔታ ተጠያቂ ያደርጋቸዋል፡ : Dictionary.com -procedures የሚለውን ሲገልፅ “አንድ ነገር ለመስራት የሚያስችል አንድ ወይም አፈሴላዊ መንገድን” መከተል ይላል። የትምህርትና ሥልጠና ፖሊሲ እና ፍጥ-ካርታ ጥናት መሰረታዊ የሆኑ ጥያቄዎችን (ለምሳሌ በኢትዮጵያ ደረጃ ትምህርት፤አስተማሪ፤ተማሪ ማለት ምን እንደሆነ? የትምህርት ቤቶች ሚና ምንድነው ወዘተ) ከመጠየቅ በዚህ ዙሪያ ከማሰብና ኢትዮጵያዊ የሆነ ምላሽ ከመስጠት ይልቅ በአንድ ታሪካዊ ወቅት በአሜሪካን አገር ውስጥ/specific ለሆነ ማህበራዊ ችግርና አላማ ተብሎ የተፈጠረን ዘይቤ እንደአለም-አቀፋዊ/ universal ሁኔታ ቆጥረን የነርሱን መመሪያ/ procedures ብቻ መከተላችንና በተደጋጋሚ መክሰራችን በትምህርት ታሪካችን ውስጥ በደማቅ ቃል ተፅዕኖ ይገኛል።

የትምህርት ማሻሻያዎች ችግር የመንደርደሪያ ሀሳብ

Fullan and Hargreaves (1998) የሚባሉ በትምህርት ቤትና በማስተማር ባህል ላይ እንዲሁም የለውጥ ሂደት አስቸጋሪነት ላይ በብዛት ያጠኑ ምሁራን “What’s worth fighting in your school?” በሚለው መፅሐፋቸው አንድ መሠረታዊ የሆነ የመነሻ ሃሳብ ግልፅ በማድረግ ይጀምራሉ። ይህም “የትምህርት ማሻሻያ በየጊዜው ቢደረግም በተደጋጋሚ አልተሳካም” (3)። በእኛም ሀገር ምንም እንኳን የጋራ የሆነ እውቅና ባይሰጠውም በዚህ ፅሁፍ መግቢያ ላይ እንደጠቀስኩት ከ1960ቹ (እ.ኤ.አ) ጀምሮ ያካሄድናቸው የትምህርት ማሻሻያዎች እስከ ቅርቡ በ2008 (እ.ኤ.አ) የትምህርት ጥራት ፖሊሲ (ትግበራው እስከ አሁን ሰዓት ዘልቋል) ድረስ ውጤቱ የቀደመውን ማሻሻያ ውድቀቶችን በአዲስ ማሻሻያና አዲስ ተስፋ እየተካኑ እስከ ዛሬው ቀን ድረስ አለን።

ይህንን በሰስቱም የኢትዮጵያ ዘመናዊ ታሪክ (በንጉሱ፣ በወታደራዊ፣ አብዮታዊ ዲሞክራሲ) በተደጋጋሚ ሃትሪክ የሰራንን እንደ የተለመደ ሁኔታ እንጂ እንደ ችግር ቆጥረንው መፍትሄ ፍለጋ አልጀመርንም። ከዚህ በተቃራኒው፤ ፋላንና ሃርግሬቭስ ግን ይህንን ተደጋጋሚ ውድቀት ሲያስረዱ “በእኛ እምነት” ይህ የሆነበት ምክንያት “ማሻሻያው ምንአልባት መምህራንን ረስቷል ወይንም ደግሞ ማስተማር ማለት በአጠቃላይ ምን ማለት እንደሆነ ከሚገባው በላይ አቅልሎታል” ይላሉ። የትምህርትና ስልጠና ፖሊሲና የአሁኑ ፍጥ-ካርታ ማሻሻያዎች በመሠረቱ አንድ አይነት

አስተሳሰብ (Theory) የሚያራምዱ መሆናቸው ሊሰመርበት ይገባል፡ ሁለቱም የሚነሱት ከኢትዮጵያ ህብረተሰብ (Society) ፍላጎቶችና ከአገራዊ (National) ድባብ (Context) ሲሆን እነዚህ ፍላጎቶች የትምህርቱ ዘርፍ አላማ በመሆን የትምህርቱን አደረጃጀት፤ ስርዓት ትምህርቱን፤ ግምገማና ምዘናውን ወዘተ ይወስናሉ።

የትምህርቱ አላማና ይዘቱ ወዘተ በአጠቃላይ በአገር አቀፍ ደረጃ በመንግስት (ፖለቲከኞች እና የት/ሚኒስቴር የበላይ ሹሞች) የሚወሰን ሲሆን ከክልል ት/ቢሮ እስከ ወረዳ ት/ጽ/ቤቶች ድረስ በተቆጣጣሪነትና፤ ት/ቤቶች ደግሞ በተግባራዊነት መዋቀራቸውን ቀድሞ ያነሳነውን የኢንዱስትሪ እሳቤ (በአስተሳሰብና በተግባር መካከል ያለውን መለያየትና እና በወጪ መቆጣጠብ (Efficiency) ፊት-አውራሪነት መደራጀቱን በተግባር እናያለን። ይህ አስተሳሰብ ትኩረቱ በላይኛው እርከን (National gov't/ society/MoE) የተደነገጉትን አላማዎች፤ ይዘቶችና ዘዴዎች የበታችኛው እርከን (ት/ቤት፣ የወረዳ መንግስትና የአካባቢ ማህበረሰብ) እንደሚፈጸም ታሳቢ ያደርጋሉ። ከዚህም የተነሳ ት/ቤቶችና መምህራንን በቀጥታ ትኩረት ከማግኘት ይልቅ ይህንን በተዘዋዋሪ አገራዊ አላማን ከማሳካት አንፃር ብቻ (Efficiency) ስለሚያያቸው እንደ ምሁሮቹ አባባል «የተረሱ» ያደረጋቸዋል።

በዚህ ቴክኒካል ራቪናሊቲ አስተሳሰብ መሠረት መምህራን በተግባር የሚወሰዱት እንደ ቴክኒሻን (በቅርቡም በቢዝነስ ፕሮሰስ ሪኪንጅነሪንግ BPR-መሠረት «ፈፃሚ») ማለትም በተሰጣቸው መመሪያ መሠረት የሚተገብሩ እንጂ እንደባለሙያ/ professional የሚያስቡ (thinker) እና የሚወስኑ (decision-maker) እድገት አይወስዱቸውም። እንደዚሁም በዚህ እሳቤ ማስተማር ደግሞ ቀላል የቴክኒክ ሥራ (technical activity)- አንድ አፈሴላዊ መንገድን/ መመሪያ ተከትሎ የሚሰራ (ለምሳሌ- ትምህርቱን ማስተዋወቅ- ዋናውን ይዘት ማስተማር በመጨረሻም መከለስ-አንድ አይነት አሰልጣኝ ሂደት) ተደርጎ ይወስደዋል። መምህራን በትምህርት አላማና ይዘት (በማኔጅመንት የሚወስኑ) ይልቅ በማስተማር ዘዴው ላይ ብቻ (በበላይ አካላት የተወሰኑትን ከማስፈጸም አንፃር) ስለሆነ ያላቸው መብት (mandate) ተብሎ ስለሚታሰብ የቅድመ-መምህራን የተከታታይ ሙያ ማሻሻያዎች (የድህረ-መያ) እንደ «ሥልጠናዎች» (እንጂ የመምህራን ትምህርት/ education ተብሎ ብዙ ጊዜ አይጠራም) መምህራንን የተለያዩ ቴክኒካዊ ክህሎቶች እንዲያገኙ ታሳቢ ያደርጋሉ። ይህም በአጠቃላይ የሚያሳዩን በቲዎሪም ይሁን በተግባርም ማስተማር ቴክኒካዊ ተደርጎ መወሰዱን ነው። ስለዚህም በመንግስት ከስርዓተ ትምህርቱ ከተቀመጠው አላማ (እና ይዘት) ውጪ እንደባለሙያ የአካባቢ ማህበረሰብ በትምህርት ሊያራምድ የሚችለውን አላማ እንዳያሳኩ ይከለክላሉ።

ዋናው የትምህርት ጥራትና አግባብነት ችግር መዋቅራዊ መሆኑን በተዘዋዋሪ መንገድ ሲገልጹ ማሻሻያዎች ያልተሳኩበት ምክንያት ትኩረታቸው በመላው ት/ቤት (Total School) እና በመላው መምህር (Total Teacher) ላይ ባለማድረግ እንደሆነና የነዚህን ትኩረት-አልባ አካሄዶች ድምር ዉጤት ደግሞ «ከተማሪዎች መማር ጋር ይገናኛል» ይሉናል። ትምህርት

ማህበራዊ ተግባር (social practice) መሆኑን በተማሪውና መምህሩ መካከል ግንኙነት መኖሩን-ማለትም የተማሪው መማር በመምህሩ መማር ላይ የተመሠረተ መሆኑን በተራው የመምህሩ መማር በማሻሻያዎቹ ገዥ አስተሳሰብ ምክንያት ሊሳካ አለመቻሉን መዋቅራዊ በሆነ ትንተና ከመስጠት ይልቅ በፍጥነት-ካርታዊ የተጠቀሱትን አይነት የፍጥነት ማስተካከያ (quick fix) ውስንነት ሲገልፁ <በፍጥነት የሚደረግ ማስተካከያ የለም። ነገር ግን ፈጣን የሆኑ ውድቀቶች ግን አለ ይሉናል።

ይህንን ሁኔታ እንዴት ማስተካከል እንችላለን?

ስለዚህ አሁን ለት/ቤቶችና ለመምህራን ትኩረት እንደሚሰጥ ማሻሻያ አድርገን ስንቃኝ 'አንድ አፈሴላዊ መንገድን/ መመሪያን ተከትሎ በፍጥነት ከሚሰጥ ማስተካከያዎች ይልቅ በዋናነት ሊነሳ/ ሲጠቀስ የሚገባው በተማሪዎች መማር ላይ ተጽዕኖ ሊያደርጉ ከሚችሉ በት/ቤትና በመምህራን ዙሪያ ምን አይነት ሁኔታዎች (Conditions)፤ እሴቶች (values) እና አሠራሮች ያስፈልጉናል? የሚለው ነው።ይኸውም በዋናነት ወጪ-ቆጣቢነት (efficiency) በሆነው የኢንደስትሪ እሳቤ መሠረት የተዋቀረው በትምህርት ቤቶች በተጨማሪም የፈጠረው ሁኔታዎች (conditions): አሠራሮች (routines): የመምህርና ማስተማር እሳቤዎች/ትርጉም ድምር ውጤት ተራማጅ ለሆኑ አስተሳሰቦች (ተማሪ-ተኮር ማስተማር ዘዴ፣ብዝሃ ባህል ትምህርት (multicultural; multiple intelligence፣ constructive teaching and learning ወዘተ) ሊያስተናግዱ አለመቻላቸው ነው። ከዚህም በተጨማሪ ትኩረታችን በአገራዊ (የኢትዮጵያ ህብረተሰብ) እና መንግስት/ ትምህርት ሚኒስቴር አላማ፤ እስትራቴጂ እና ፕሮግራም ላይ በመሆኑ የክፍል ወስጥ ህይወት ማለትም እውቀት በተጨማሪ ማለት ከባለስልጣን፣ከመጽሐፍት እና ከመምህራን የሚመነጭ ነገር ግን በተማሪዎች የማይጠየቅ ተደርጎ እንዲወሰድ፤ ማስተማር ማለት ደግሞ ይህንን ግዑዝ እቃ መምህራን ከመጽሐፍ 'ማስተላለፍ 'እንዲሁም መማር ማለት ይህንን ግዑዝ እቃ እንደ 'መቀበል/ መሸምደድ ተደርጎ በተግባር እንዲወሰድ አድርጓል።

ስለዚህም ይህን አብጃክቲቭ (objective) የሆነውን እውቀት ማስተማር (መማር) የሚቻለው ት/ቤቶችና ክፍሎቻቸው ጥብቅ የሆነ ቁጥጥር ሊደረግባቸው ይገባል በሚለው ግንዛቤ መሠረት የቁጥጥር ስርዓት ለመማር ማስተማር እንደአስፈላጊ የሆኑ ሁኔታዎች (conditions) ተደርገው እንዲወሰዱ አድርጓል። እዚህ ላይ ይህንን የት/ቤትና የክፍል ውስጥ ህይወት ለጊዜው ወደጎን ትተን እንዴት ልንቀይረው እንደምንችል ቅድም ወዳነሳነው ጥያቄ እንመለስ ።የተማሪዎችን መማር የሚደግፍ የመምህርነት እሳቤ እና የት/ቤት ሁኔታዎች (conditions) ሌሎች የተሻለ የት/ሥርዓት ካላቸው አገሮች ልምድ አንፃር እንደሚያሳየው "ትክክለኛ የሆኑ ነገሮች" (right things) እንደፋላንና ሃርግሬቭስ አባባል "መሠረታዊው የስራ ሁኔታ (work condition) እና በመምህራን ህይወት ውስጥ ስር የሰደዱ እንደሆኑና (ቅድም በቴክኒካል ራቪናሊቲ የተሸረሸሩ ሁኔታዎች ናቸው) እነዚህ ደግሞ በተራቸው የተማሪዎችን መማር ላይ ተፅዕኖ ያደርጋሉ" ይሉናል። ከዚያም በመቀጠል ተማሪዎቻችንን ለማሻሻል ብቸኛው ቁልፍ ነገር መምህራንንና ት/

ቤቶችን ማሻሻል ነው። ለመምህራኖቻችን የሚደረገው ተገቢ የሆነ ድጋፍና የተማሪዎችን ስኬት ለማረጋገጥ መምህራንና ተማሪዎች በተመሳሳይ ከፍ ያለ ትኩረት ሊሰጥባቸው ይገባል ይሉናል።

በተጨማሪም ግን ይህ ለመምህራንና ተማሪዎች መሠጠት ያለበት ትኩረት ምንድነው? ቅድም እንደተጠቀሰው መሠረታዊ የሆነው ጥራት አልባው የትምህርት ማሻሻል ችግር መዋቅራዊ እንደሆነና በትምህርቱ ሥርዓት ውስጥ ያለው የኃይል አሰላለፍ በናሽናል ደረጃ ያሉትን ፖለቲከኞችንና የትምህርት ኃላፊዎችን ውሳኔ ከማስፈጸም ባለፈ የትምህርት ጥራትን ማስተናገድ ባለመቻሉ እንደሆነ ይህም ሊስተካከል የሚችለው ከቴክኒካል ራሺናሊቲ በተፃራሪ ለት/ቤቶችና ለመምህራን ትኩረት በሚሰጥ አስተሳሰብ ስንተካ ነው። ከዚህ አንፃር የፍጥ-ካርታዊ ጥናት ያነሳው ነገር አለመኖሩና በዋናነትም ይህን ቴክኒካል ራሺናሊቲ ባለመጠየቁ በእኔ እምነት የትምህርትና ስልጠናው ፖሊሲ ያስገኘልን ዘርፈ ብዙ ውድቀቶችን ከማስቀጠል ባለፈ መፍትሄ ሊሆን አይችልም።

ከዚህ አንፃር Fullan and Hargreaves (1998:3) አዲስ የሆነ የመምህርነት እሴትና ከዚህ አንፃር ሊደረጉ ስለሚገባቸው መዋቅራዊ ለውጦች በተዘዋዋሪ መንገድ ሲያስረዱ “አዲሱን ምእተ-አመት እየቀረብን ባለንበት በዚህ ወቅት፤ ለትምህርት ቤቶች፤ ለመምህራንና መሪዎቻቸው አስቸጋሪው ነገር በትምህርት ቤቶቻችን ውስጥ መስተጋብራዊ ሞያዊነት (interactive professionalism) የመገንባት አስቸጋሪነት ነው” ይላሉ። በዝርዝር ይህንን አዲስ የመምህርነት እሴትና ከዚህ አንፃር በትምህርትቤት ውስጥ ሊኖሩ ስለሚገባቸው ሁኔታዎች (conditions) በተመለከተ ሲያስረዱ በመስተጋብራዊ ሞያዊነት ውስጥ 1) መምህራን እንደ ቡድን በደንብ በሚያውቋቸው ልጆች ፈንታ ወይም አብረዋቸው ውሳኔ እንዲወስኑ የሚያስችል ትርጉም ያለው የመወሰን ስልጣን ተፈቅዶላቸዋል፤ 2) መምህራን እነዚህን ውሳኔዎች ከባልደረቦቻቸው ጋር በመሆን እርዳታና ድጋፍ ባለበት የትብብር ባህል ውስጥ ያደርጋሉ፤ 3) የመምህራን የጋራ ውሳኔዎች ግብአቶች፣ሃሳቦችንና ሌሎች ወዲያውኑ ተግባራዊ የሚደረጉ ነገሮችን ከመካፈል ባለፈ መልኩ መምህራን በሚያስተምሩት ይዘት፣ ስነዘዴ፣ አላማ እና እሴት (values) ላይ ጥልቅ የሆነ ጽብረት (critical- reflection) ያደርጋሉ፤ 4) መምህራኖች በትምህርት ቤታቸው ውስጥ ላለው ተከታታይ መሻሻል ደንቦች (norms) ቁርጠኝነት አላቸው፤ 5) የክፍል በሮቻቸውን ከፍት አድርገው በትምህርት ቤታቸው ውስጥ እና ውጪ ካሉ ሌሎች ሰዎች ጋር በመሆን ሲወያዩ፣ ሲያደርጉ (action) እና ሥራዎቻቸውን ሲገመግሙ መምህራን በመሠረቱ ይበልጥ ተጠያቂ ይሆናሉ።

ይህንን አዲሱን የመምህርነት እሴት እና ተያያዥ የሆኑ አደረጃጀቶችና አሠራሮች ቴክኒካል ራሺናሊት አንፃር ሲታይ መሠረታዊ ነው በሚባል መልኩ የትምህርቱን ባህርይ ሊቀይር ይችላል። ከዚህም ምክንያት 1) መምህራን ፈፃሚ ብቻ ሳይሆኑ አሳቢ እና ውሳኔ ሰጪ መሆናቸውን፤ 2) የእርስ በእርስ ትብብር ባህል እንዲፈጠር (collaborative culture) እና ለሞያተኞች እድገት አስተዋጽኦ ማድረግ፤ 3) በትምህርት ቤቱ ካለ ይዘትና አላማ ባለፈ የትምህርትን ማህበራዊ እሴት ሁሉ

የሚጠይቁ ባለ ሙያዎች መሆናቸው፤ 4) እንደባለሙያ ሁልጊዜ ሞያቸውን የሚያሻሽሉ እና 5) እንደ ዲሞክራሲያዊ ተጠያቂነት ለአካባቢያቸው ማህበረሰብ እና ለሚያስተምሯቸው ተማሪዎች በኩል ሩቅ ለሆነው ብዙም ግልፅ ያልሆነው አገራዊ ድባብ (ወይም ቁልቁለታዊ ተጠያቂነት) በማስተካከል ት/ቤት ለአካባቢያቸው አግባብ-የሆነ (relevant) ትምህርት እንዲያረጋግጡ ይረዳሉ። አገራዊ እድገት የአካባቢዎች እድገት ድምር ውጤት በመሆኑ ብዝሃነትን በአንድነት ሊያረጋገጥ የሚያስችል ነው።

በመጨረሻም በትምህርት ቤትና መምህር ላይ ትኩረት በማድረግ ቀጥለው ሲያስረዱ “የመስተጋብራዊ ሙያዊነት ችግር የት/ቤት ተከታታይ መሻሻል ችግር ነው። ይህ ሂደት በተራው የተማሪዎች ውጤት እንደሚሻሻል ያግዘናል” ይሉናል። ከዚያም ይህን ፀሎቶቻቸውን ለጊዜው ሲያጠቃልሉ በትምህርት ቤቶቻችን ውስጥም ይሁን ከእነርሱ ጋር የሚሰሩ ማንም ይሁን ማን ይህንን ችግር አይዘነጋ፡ የት/ ዘርፍ የበላይ መሪዎች የትምህርት ቤቶችና የመምህራንን ተነሳሽነት ከመደገፍ ባለፈ እንዳያደናቅፉ በመጠቆም ይህ ችግር ሁላችንንም በጋራ የሚመለከት ጉዳይ ነው አሁን በአብዛኛው የሚታየው ርህራሄ ስሜት አልባ (unsympathetic) እና ድጋፍ አልባ (unsupportive) የስራ አካባቢ ቢሆንም ይህ ጉዳይ አዎንታዊ የሆነ ድርጊት እንድናደርግ ይጠይቀናል። ይህንን የጠለቀ ዲሞክራታይዜሽን ለትምህርት ጥራት የሚከፈል «ዋጋ» አድርጌ አቀርባለሁ። ቁርጠኝነት ከመንግሥትና ከትምህርት ኃላፊዎች በብርቱ ይጠበቃል።

ዋቢ መድሐኖች

Akalewold Eshete (2016). The Nature of Curriculum Practices in Primary Education: An Invitation to Curriculum Theorization in the Ethiopian Context. Unpublished PhD Dissertation, Addis Ababa University School of Graduate Studies.

Akalewold Eshete (2018). What would be the Price of Quality Education. Fe-Te-He Magazine Year 1, No 08, Tahisas 2011 ET.

Corhbleth C. (1990) Curriculum in Context. UK The Falmer Press.

Beyer L and Apple M (1988). Values and Politics in the Curriculum. In Beyer L E and Apple M W (Eds) The Curriculum: Problems, Politics and Possibilities. Albany: State University of New York Press.

Bobbitt F (1918/ 2004). Scientific Method in Curriculum Making In Flanders D J and Thornton S T (Eds) The Curriculum Studies Reader, New York: Routledge Falmer.

Fullan M and Hargreaves A (1998). What’s Worth Fighting for in Your School? London: Open University Press.

ትምህርት ሚኒስትር (2001 EC). የተማሪዎችና የሠልጣኞች ልማት አንካር የሥራ ሂደት (Students and trainees Development Core Work Process) (Unpublished Document)

Schubert W (2008). Curriculum Inquiry. In Connelly, M; He, M F and Phillion, J (Eds) The sage Handbook of Curriculum and Instruction. Los Angeles: Sage Publication.

Apple M (1986/ 2004). Controlling the Work of Teacher, in Flinders D. J and Thornton S. J (eds) The Curriculum Studies Reader (2nd ed). New York: RoutledgeFalmer

MOE (2010). Curriculum Framework for Ethiopian Education KG- Grade 12. Addis Ababa: A. M Printing & Packaging P.L.C.